

Jézus mennybemenetelének jelentősége

Zűrzavaros, forrongó világban élünk, amelyben nagyon nehéz kiismerni magunkat. Elengedhetetlenül szükségünk van biztos tájékozódási pontokra. Ehhez nagy segítséget jelent a keresztyén ember számára a Szentírás, mint Isten kijelentése. Viszont az Isten egész világot átfogó üdvtervéhez nem csak a látható, hanem a láthatatlan világ megismerése is szükséges, amely érzékszerveinken kívül áll, ahova csak az isteni kijelentés hitben való elfogadása által pillanthatunk be. Így vagyunk Jézus mennybemenetelének kérdésével is.

Jézus tanítványai nagyon nehéz helyzetben voltak Mesterük keresztre feszítését követően. Még most sem

A Szentírás és az előttünk járt hitvallók bizonyágtétele, valamint a saját, hitből fakadó ismereteink alapján mi ezt úgy foglalhatjuk össze, hogy Isten Fia eljött hozzánk, magára öltötte a mi gyarló testünket. Mondhatni „belealázódott” a mi földi testünkbe, s most vissza megy mennyei dicsőségébe. Szinte azt mondhatjuk, hogy a mennybemenetel alkalmával a karácsony ellentéte következik be: Jézus távozása a földi létből. Isten Úrrá és Krisztussá tette Őt mindenek felett, hisz neki adatott minden hatalom mennyen és földön (Mt 28,18). **„Aki leszállt, az fel is ment, feljebb minden égnél, hogy betöltse a mindenséget.” (Ef 4,10)**

tudták felfogni azt, hogy valójában mi történt. Az üres sír látványa, majd Jézus többszöri megjelenése talán még jobban megzavarta őket gondolkodásukban. De visszaemlékezve Jézus kijelentéseire, felsejlett bennük a történések igazság-volta.

S amikor arra került a sor, amit az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben olvashatunk, hogy Jézus először tanúságtételre szólítja fel őket **„a föld végső határáig” (1,8)**, majd **„... szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől” (1,9)**, még nagyobb volt a megdöbbenésük. Jézus elmegy, elhagyja őket! Mi lesz így velük?

Ha ünnepeljük Jézus születését, akkor ezen a napon is ünnepelnünk kell, mert a megváltó Krisztus azért ment fel a mennybe, hogy reánk áraszsa ajándékait a Szentlélek által. Örömmel ez a nap, hisz bizonyossá lett az, hogy Jézus nem hagyta magára az övéit, hanem közbenjár értünk az Atyánál. A Római levélben Pál apostol azt mondja, hogy Jézus Krisztus, **„aki Isten jobbán van, esedezik is értünk.” (Róm 8,34)**

Jézus ezzel beteljesítette azt is, amit főpapi imádságában mondott: **„Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok...” (Jn 17,24)**

Várjuk Szentlelkedet!

Vizhiány... fertőzött vizek.
Jó az évezredek csodára emlékezni,
- amikor megítatni a szomjasakat
kősziklából forrás fakadt - ...
s mai csodákra várni.

Élő Jézus! Legyen, ahogy ígérted!
Ejtsenek ámulatba minden népet
a vizek új csodái!

Ha aki szomjúhozik, Hozzád siet,
Te ma is adsz neki élő vizet.
S ha hisz Tebenned,
lelkébe áraszod Lelked,
és belsőjéből
élő viznek folyamai ömlenek.
A sivatagban források fakadnak,
s amerre az élő víz buzog, árad,
oázis támad
mindenütt, szente a Földön.

Add Lelkedet, hogy áradjon, ömöljön,
élessze fel az elepedteket,
halálra váltakat.
Áradjon az irgalom, szeretet
amerre szerte a világon
ezer meg ezer új forrás fakad!

Várjuk a vizek új csodáit.
Várjuk Szentlelkedet!

Túrmezei Erzsébet

Áldott pünkösdünnepet!

Tehát készíti a helyünket az ő országában. Mert az Ő országában sok lakóhely van! Tanítványainak is kijelentette, hogy azért megy el, hogy helyet készítsen nekik és mindazoknak, akik hisznek majd benne.

Jézus mennybemenetelének a földi életünkre nézve azonban van még egy kimondhatatlanul nagy áldása, és pedig az, hogy „zálogul az Ő Lelkét küldi le nekünk”, ahogy a Heidelbergi Kátében olvassuk (49. kérdés). A Lélek

által mondhatjuk Istent atyánknak, a Lélek által érthetjük meg helyesen és igazán Isten kijelentett akaratát, a Lélek által vesszük a fiúság lelkét, mert „**akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten Fiai**” (Róm 8,14), és a Lélek által válik képpé a hívő ember arra is, hogy a láthatatlan világ dolgairól tudjon, higgye, és élete folyamán ezek tájékozódási pontok is legyenek számára.

Áldott ünnep ez, mert mindannyian megajándékozottak vagyunk. A

mennyei Atya Jézus Krisztus által mindent nekünk adott, ami ahhoz kell, hogy megfelelően tájékozódva ebben a világban, hűséggel szolgálva várjuk Jézus visszajövetelét. Mert a tanítványoknak megjelenő angyalok feladata az is volt, hogy tudtul adják: „**Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.**” (Ap. Csel. 1,11b)

Fazekas László

A MÁSIK PÁRTFOGÓ

„Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígését, amelyről hallottatok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára a Szentlélekkel kereszteltettek meg” /Ap.csel. 1,5/
 „... erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek ... a föld végső határáig.” /Ap. Csel.1,8/

Elmúlt a páska ünnepe, elmúlt a húsvét ünnepe Jézus Krisztus feltámadásának örömunnepe. De az öröm a tanítványok szívében még ott lakozott, mert újra láthatták, hallhatták a feltámadott Uruk. Szemeikkel látták az Ő valóságát, az Ő fényességes világosságát. De az Üdvözítő mennybemenetele után e világosság emberi lelkükben vesztett fényéből. Boldogok voltak, mert látták a Feltámadottat, de most, hogy fölemelkedett a mennybe, úgy érezték, hogy örökre elveszítették. Elveszítették Azt, akihez a földi szeretetnek sok ezer szála kötötte őket. Holnap már nem lesz, nem tudnak Tőle kérdezni semmit, nincs már aki vezesse, vigasztalja, segítse, oltalmazza őket, és nincs már közelükben az érezhető, tapintható isteni szeretetnek melegsége. A Krisztusba vetett hitük, és tanításai szerinti cselekedeteik könnyebbek voltak Jézus földi-emberi közelségében. Most, hogy eltávozott, már nem látják és érzékelik Őt, mint eddigi hitük biztos szilárd „alapját”. Értetlen szívükben és a világ hiábavalóságával telített lelkükben a jézusi világosság „szürkülőni” kezdett. Jézus emberi közelségében oly érthető volt számukra minden, de most lassan homályossá és szinte rejtelmessé válik eddigi Jézusi ismeretük és hitük. Eddig Jézus Krisztus „mellettük” élt, de most ennek vége. Hiányolják emberi közelségét, mint egy ködbe futott hajó legénysége az elveszett iránytűt. Mintha minden egyszerre nyakukba zúdult volna, ott álltak szinte tehetetlenül, mint egy gyermek, kinek kezeit édesanyja eleresztette és ezért csak „tébláboló” az első önálló léptei. Epekedve várták a megígért „másik Pártfogót”, az általa való megigazulásukat, megerősítésüket, hogy Jézus Krisztus az Üdvözítő most már nem mellettük, hanem „bennük”, megújult emberi elméjükben, lelkükben fog élni, hogy életüket újra Krisztus tündöklő világossága töltsse be. Várták, hogy óemberi

lelkületüket a Szentlélek újító erejének munkálkodásával újjá és oly erőssé formálja, hogy az Úrtól kapott missziói feladatuknak eleget tehessenek, amit saját erejükből képelenek elvégezni. Ama nagy „aratásukban” csak Isten Szentlelkének ereje segítheti őket. Ezért együtt buzgón imádkoztak és várokoztak. Az Üdvözítő mennybemenetele óta eltelt napok számukra hosszúnak tűntek és szinte türelmetlenül, már-már kételkedve Jézus ígéréteiben, Kétkedésük viszont egy alázatos, nyugodt lelki szenvedés volt. Nem lázadoztak, mert hitték, hogy lelki szenvedésükben Uruk velük van. Számukra, mint elhívottak, kiválasztottak számára ez az ígélet volt az egyedüli remélt segítségük.

Mást nem tehettek csak alázatos engedelmséggel könyörögtek Istenhez a Szent Lelkének kitöltéséért.

Elérkezett pünkösd napja, az aratás és betakarítás ünnepe. Jeruzsálem megtelt az ünneplők seregével, akik harsogva dicsőítették Istent és köszönték minden áldását, és segítségét „testi” kenyerük biztosításáért.

A templom melletti teremben pedig a tanítvá-

nyok és testvéreik csendesén imádkoztak és kérték Isten segedelmét a „lelki” kenyerük elnyerésére. Így imádkoztak, mikor egyszer-csak valami ismeretlen, de csodás hangot hallottak erős szél és tűznyelvek kíséretében. Mintha vihar támadt volna a házban és csak ott, ahol e kis gyülekezet tartózkodott, sehol máshol még jeleit sem látták a viharoknak. Nem közönséges vihar volt, hanem a mennyből kitöltött Szentlélek ereje, mely elsöpörte a kételkedés homályát. Újító erejével tisztította meg az óemberi lelkeket, és szíveket minden akadálytól melyek gátolták Krisztusnak a szívükbe való befogadását. E csodálatos erő munkálkodott a tanítványokban. „Él az Úr! Él az Üdvözítő! Megtartotta ígését!” kiáltották örvendezve. Dicsérték Istent azért, amit velük cselekedett. Szívük telve volt boldogság-

gal, lelkük és értelmük csodálatos erővel. Eltűntek aggodalmaik, megszűntek félelmeik és megerősödött bennük az Úr csodálatos hatalmának tudata és Istennek az a bizonyágtétele, hogy az Ő Fiában örök életet adott számukra. A megvilágosult értelmük és a szólásra megnyílt ajkuk hirdették Isten szeretetét oly hatalmas erővel, hogy még ezen ünnepek alatt Péter beszéde által háromezer lélek tért meg Jézus Krisztushoz. Szolgálták Urukát minden megpróbáltatások közepette. Szenvedéseik növekedése növelte lelkük erejét, Urukhoz való ragaszkodásukat és az örök győzelembe vetett hitüket.

Urunk e pünkösdi ünneplésünkben ezt a reménységet, ezt az örömet kínálja számunkra is. Szent Lelkével itt várakozik lelki templomunk ajtaja előtt és csak arra vár, hogy átlépesse ez ajtó küszöbét. A mi felelős döntésunktől függ, hogy befogadjuk-e a kegyelem ajándékát, vagy maradunk bűneinkben?! – vagy Jézust követő élet, vagy Júdás magatartású lét?! – vagy örök élet győzelme, vagy Júdási vég?! Érdeklünk-e valóban hitünk, egyházunk, nemzetünk és személyes életünk erkölcsi tisztaságának megtartása Urunk akarata szerint, mit követhetünk a Szent-Lélek igazságától kapott belső szabadságunk által, vagy csak kö-

vetjük a világ természet-ellenes, külső parancsait és hitetlenségben, hamisságban maradván Isten kegyelmi jóindulatát haragra gerjesztjük?! Ne tegyük próbára Isten jóakarátát! Ne engedjük, hogy az ellenséges, romlott világ háborúsággal telített lelkiismerete nyugtalanítsa és kétségekbe kergesse lelkünket. Adjunk helyet bensőnkben a Léleknek, hogy hitben és reménységben megerősödve békeséges türelemmel ellent tudjunk állni a világ gonosz rohamának és minden próbatételének.

Kegyelmes jó Atyánk az Úr Jézus Krisztusban! Hálát mondván köszönjük Neked, hogy Szent Lelked által erősíteni akarod hitünket a megigazulás a megbékélés és az üdvösség reményében. Köszönjük a keresztnak terhét, mely alatt erősítet lelkünk és felkészítet hitünk a világ elkerülhetetlen nyomorúságának elszenvetésére. Köszönjük az ígéretet és a lehetőséget, hogy szenvedéseink majd egyszer örök örömet szereznek. Légy minden napjainkban, légy segítségünkre bajainkban, légy egyházunkban, nemzetünkben, légy a Te népedben. Itasd meg szomjúhozó lelkünket, és óvd e világ száradt szellemiségű pusztaságától. Tiéd a hatalom. Tiéd a dicsőség! Ámen.

Árvay János

Egy nyitott templomajtó

Nehezen nyílik a nehéz kőrisfa-ajtó. Kellemes hűvös fogad idebent. Nem kapcsolom fel a villanyégőket. Ilyenkor, a templomi egyedüllétben elég az ablakokon beszökő természetes fény. Meghittebb is így.

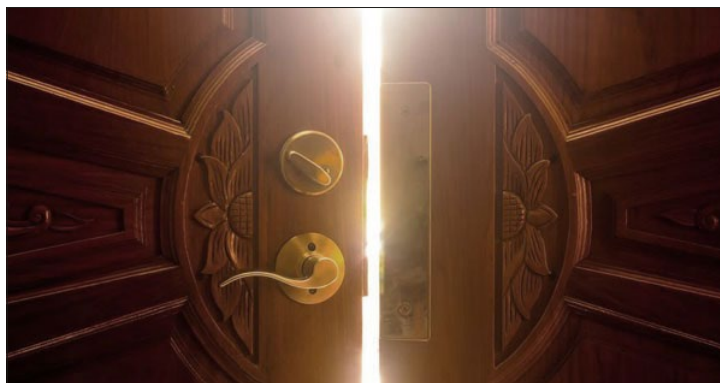
Lépteim nyomán itt-ott nyikorog a néhány éves deszkapadló. Helyezkedik új otthonában. Ilyenkor, hétközben van lehetőség egy kicsit körülnézni, rendezgetni. Kiegyenesíteni az úrasztalát, megvizsgálni egy kisebb javításra szoruló padot, összeseperni néhány elhullott bogarat, felfrissíteni az iratterjesztési asztalka kínálatát.

Ez a hétköznapi templom. Ahogy csak kevesen ismerjük. Ilyenkor is szól hozzád. Van üzenete. Szakrális töltete. Csendes, méltóságteljes, otthonos. Szent hely, ahol jólesik a figyelmes rendezgetés, rendcsinálás után letelepedni, megpihenni egy kis időre. Elgondolkodni, szemlélődni, imádkozni.

Többek említették az évek során, hogy istentiszteletre ugyan nem járnak, de érzik ennek hiányát, érzik, hogy kell valami kapaszkodó, ezért jártukban-keltükben időről-időre belépnek egy-egy városi római katolikus templomba, hogy csendre leljen a lelkük és választ találjanak a bennük feszülő kérdésekre.

A református közegben a múlt században a hétközi reggeli és esti istentiszteletek voltak az úton járók nyitott templomai. Aztán, mikor az úton járók már nem tértek be hétközi áhitatokra az istenházába, elmaradtak ezek az alkalmak, és mögöttük becsukódtak a nehéz templomajtók.

Azóta is sokan, sok helyen gondolkodnak afelől, hogyan, miképpen lehetne megnyitni a templomokat az arra járóknak? Nálunk is voltak ötletek, próbálkozások. Hol sikeresek, hol sikertelenek. Egy biztos: kellene a hétköznapi templomi imacsendek. Amikor nincs liturgia, ének és istentisztelet, csak magányos lelkek vannak, akik jairusi asszonyként odalopóznak Istenhez a templom csendjében, mert úgy érzik, ők ott és ily módon, ezzel a titkos „érintéssel” tudják elmondani, elsorolni és akár elsírni a lelküket nyomasztó dolgaikat.

Nyilván és természetesen nem tömegalkalmak ezek. Nem vezetünk létszámot. Talán napokon át nem is jön senki. De attól az ajtó még nyitva. Az ajtó maga a lehetőség. Ami fogad, amin be lehet lépni és élni azzal, amit az Isten ad.

Jönni és elkérni azt, amire vágyik a lélek. Kiki maga tudja, szívében forgatja azt a benső indítékot, amit magával hoz, cipel, hordoz és amikből kiindulva kérdéseket fogalmaz meg. Megoldásokat keres. Ott ahol csak ő és az Isten tartózkodik éppen...

Csend van. Csak egy-egy padlódeszka halk moccanása szólal meg időnként. Milyen bensőséges és meghitt most itt lenni, kettesben az Úrral. Elmondani jót és rosszat. Vagy csak hallgatni és hagyni, hogy olvasson a lelkemben.

Nem is kell más ehhez, csak egy nyitott templomajtó.

Fábián Tibor

Gyülekezeteink

letéből

Tavaszi nőegyesületi konferencia Perbenyiken

„A jó cselekvésben pedig ne fáradjunk el, mert maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.” (Galata 6:9) Ezzel az igével és magyarázatával köszöntötte az egybegyűlt kicsiny sereget Nt. Nyakas Gergő Perbenyikben szolgáló lelkész.

Az április 28-án megtartott konferenciára csupán néhány gyülekezetből érkeztek nőtestvéreink, ennek ellenére a találkozás mindnyájunkat nagy örömmel töltötte el. Az igehirdetést követően az elmúlt egy évben véghezvitt feladatokról, a Zempléni Egyházmegye nőegyesületeinek munkásságáról szolt rövid beszámoló. Amelyből a fügei árvízkárosultak számára gyűjtött bútoradományt, a Jó Pásztor Háza anyaotthon támogatását, valamint a nőegyesületek által rendezett térsztyúrát, úrvacsorai kenyérsütést, pogácsa készítést és kézimunka kiállítást említeném.

Beszámoló után Hornyák Melinda vázolta a Zempléni Nőegyesület anyagi helyzetét.

Ezt követően a SzRKNE országos elnöke, Nt. Györky Szilvia alsómihályi lelkész nő köszöntése következett. Tájékoz-

ra idén ősszel Deregnynön, kerül majd sor. A másik, számomra nagyon elgondolkodtató és szívszorító kezdeményezés a Kárpátaljai „Elfelejtett” Gyermek Segítése /KEGYES/ nevű szeretetszolgálat segítségkérése. Több kórházban, születésük után elhagyott csecsemők, gyerekek ellátását önkéntesek végzik, mivel az állam megvont tőlük mindennemű támogatást. Ezen a helyzeten nőegyesületünk is segíteni szeretne, bízunk benne, hogy ez hamarosan meg is valósul majd.

Az elnöknő kedves szavai után a SzRKNE Ungi Egyházmegye elnöke Nagy Zsuzsanna értékes és nagyon érdekes előadását hallgathattuk meg „gr. Almásy Györgyné Zichy Zenaide grófnő” életéről, családjáról, a családban előforduló és ismétlődő szenvedésekről, bánthatmazásokról, elmebajról is. A grófnő nevéhez és munkásságához kötődik a Garanyi kastély, valamint az abban a mai napig tartó gyermekpszichiátriai gyógykezelés.

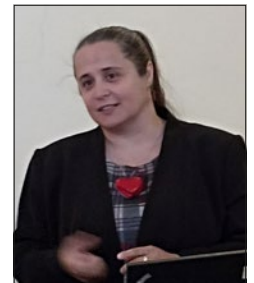
Az áldott alkalmat a Perbenyiki Ökumenikus Énekkar szolgálata tette színesebbé. Hálas szívvel köszönöm mindenkinek, aki elfogadta a meghívást, az értékes szolgálato- kat és nem utolsó sorban asszonyainknak a finom süteményeket.

Az Úr áldása kísérje életüket!

Szabó Mirjam

tatott bennünket a vezetőség hazai és külföldi tevékenységéről, elvégzett feladatairól és terveiről. Ez utóbbi közül kiemelném a két legfontosabbat. Az elnöknő nemrégiben a SzRKE Zsinata előtt is beszámolt a nőszövetség szolgálatáról és terveiről, ahol tájékoztatta az ott megjelenteket az őszre tervezett Kárpát-medencei Imanap-előkészítő Konferenciáról, amit idén a SzRKNE szervez meg. Az Úr kegyelméből /és bízunk benne, hogy az anyagiakat is sikerül összegyűjtünk/ erre a több napos, nagyszabású nemzetközi alkalom-

Húsvét utáni zenei élmények Nagykaposon

Április második hete igencsak mozgalmasnak mutatkozott a Nagykaposi Református Egyházközség életében. Ugyanis nem egy, nem kettő, de egyenesen három komoly zenei élményt ígérő alkalomnak néztünk elébe. Április

9-én kezdődött a sorozat. Ekkor látogatott el közénk a méltán ismert és népszerű négyes – Szűts István, Sipos Dávid, Vadkerti Imre és Zsapka Attila. A magyar költészet napja alkalmából két koncertet adtak a művészek, melyből az

egyik nyugodtan nevezhető történelminek is. Délelőtt ugyanis gyerekekkel és diákokkal telt meg a református templom, a koncert helyszíne. Megközelítőleg kétszáz diák vett részt az alkalmon a Vajáni Református Egyházi Alapiskolából, a nagykaposi Erdélyi János Alapiskolából, a Nagykaposi Gimnáziumból és a nagykaposi Kiskakas Református Óvodából. A koncerten ismert versek szólaltak meg megzenésített formában.

Az esti koncert a felnőtteknek szólt. Itt már komolyabb hangvételű dalok kerültek elő. A majdnem másfél órás koncertnek a Református Ifjúsági Központ díszterme adott otthont. Az alkalom rendkívül jó hangulatban zajlott, és mind a nézők, mind pedig az előadók nagyon jól érezték magukat. Az igazán magas színvonalú előadás után mindenki feltöltődve, lelkében megérintve térhetett haza.

A zenés alkalmaknak azonban még korántsem volt vége ezzel a koncerttel. Már következő nap megkezdődtek az előkészületek a vasárnapi alkalomra, amikor is a Sárospataki Református Kollégium énekkara volt a vendégünk. A sárospataki csapat vasárnap reggel érkezett Nagykaposra, és egy rövid frissítő után birtokba is

vette a templomot. Az igehirdetés szolgálatát Nt. Fejér Zoltán, a kollégium vezető lelkésze és hitoktatója végezte. Ezt követően az énekkaré lett a szó, vagyis inkább a hang. Bereczki Róbert karnagy, gimnáziumi és teológiai tanár vezetésével, valamint Mellesné Boross Kinga tanárnő hangszeres kíséretével a kórus tagjai csodát varázsoltak a templomba. Isten dicsőítése, ahogyan azt az énekkar megszólaltatta, az emberi lélek legmélyére is elért, és gyönyörűséggel töltötte el a szívünket.

Az istentisztelet után szeretetvendégséggel folytatódott az alkalom, mely után vendégeink azzal az ígérettel indultak vissza Sárospatakra, hogy még visszatérnek hozzánk. Már alig várjuk.

Hálásak vagyunk az Istennek, amiért lehetővé tette, hogy ilyen komoly tehetséggel megáldott embereket láthattunk vendégül és élvezhettük tehetségük gyümölcseit.

Sarolta Kraus Rebres

„Az igazak segedelme pedig az Úrtól van.” (Zsolt. 37,39) Új „köntöst” kapott a Veskóci templom

Hálatelt szívvel köszönjük az Úr segítségét és erejét, mellyel segítette a Veskóci református gyülekezetet hogy templomát új „köntösbe” öltöztethette. Nem kis feladat előtt álltak presbiter testvéreink, amikor a 2023-as presbiteri évzáró gyűlésen idén januárban mérlegelték gyülekezetünk anyagi helyzetét, és legfontosabb feladatul a templom külső renoválását tűzték ki célul. Isten előttük járt, segítette célunk elérését.

A munkálatokkal az Ive Ravstav nevű Csicseri építkezési csoportot biz-

ták meg, akik éppen végeztek egy megbízatással, és a következő munkálatokig még belefért ez a pár hetes felújítás. Február 26.-án kezdték a munkát. Mivel külső munkálatokról van szó, az időjárás faktor sokat tud lendíteni a munkálatokon, vagy éppen hátráltatni. Isten itt is megmutatta segítségét, hisz a felújítás alatt kedvező időjárással ajándékozott meg mindnyájunkat, így március 18.-án (-3 hét alatt) végeztek a munkálatokkal, elkészült a külső vakolás, színezés. Pozitívan értékeljük a vállalkozó kor-

rekt hozzáállását, és szakmai tudását. Örömkre szolgált, hogy virágvasárnap már a külsőleg megújult templomban adhattunk hálát Isten eddigi segítségéért és ajándékaiért.

Ajándék a templom, melynek építését ifj. Kássa József gondnoksága idején 1888-ban határozták el, mivel a régi fatemplom már életveszélyes volt, és az elhatározást tettek követék. Az egyház anyagi helyzete akkor sem volt könnyű, sok áldozatot kellett meghozni az akkori gyülekezetnek, és gondnokának. Krónikánk bejegyzése

alaján, Szendrői Aszalay József eladta Csicseri birtokát, melynek árát a templom építésére fordította. Meg egyezés alapján a református hívek és a helyi 6 katolikus család is évi járulékokat a templom építésére adták. 1896-ban megvásárolják a telket a ma is álló templom alatt. Így indult a mai Veskóci református templom története. 1897 júniusában már Szendrői Aszalay József gondnoksága idején a közgyűlés elhatározza, hogy az új templom alapját kőből lerakják, és faanyagból ideiglenesen felépítik. Az építkezéshez szükséges faanyagot fia Aszalay Gyula Poróskői gáttere biztosította. Árvay Ödön gondnoksága idején 1914-ben szentelték fel a ma is álló templomot. 110 éves fennállása óta legnagyobb munkálat a második világháborúban szétlőtt torony helyrehozatala volt, amit 1956-ban sikerült megvalósítani Nt. Csatlós Sándor lelkész és Böszörményi Ferenc gondnoksága idején. A mostanihoz hasonló teljes külső vakolat felújítása 1976-ban történt Nt. Csatlós Sándor lelkész és Zsíró Sándor gondnoksága idején.

1982-84-ben külső és belső felújítás történt, azóta is folyamatosan korszerűsítésekre került sor, melyet a gyülekezet krónikája őriz. Nagy esemény

volt a harangszentelés, 1991-ben a kis harangot szentelték N. Csatlós Sándor lelkész és Kovács Kálmán gondnoksága idején. A nagy harangot 2002-ben öntötték újra.

Ajándék a gyülekezet, melynek hálas szívű adakozói lehetővé teszik mindazokat a munkálatokat, melyek egyházunk ill. gyülekezetünk fenntartásához szükségesek, és nem utolsó sorban élettel töltik meg az egyre fogyatkozó református közösségünket.

Ajándék a 12 tagot számláló presbitérium a mindenkori gondnok vezetésével, akik odafigyeléssel intézik a gyülekezet szellemi és anyagi ügyeit.

Ajándékként tekintünk lelkészeinkre, Nt. Pándi Árpád lelkészre és Nt. Kraus Viktor esperesre, akik Isten üzenetét hozzák kis gyülekezetünkbe.

Ajándék a kántorunk, Barkó Zsuzsa személyében, aki színesebbé teszi istentiszteleti alkalmainkat.

És ajándék minden egyes alkalom, amikor együtt vagyunk Isten megújult házában.

Az a tudat, hogy jövőnk nem emberek, hanem Isten kezében van, és ami az Úr, arra az Úr gondot visel, erőt és reményt ad munkánkhoz, hogy továbbra is Isten elő egyháza lehessünk.

Kovács Lászlóné

Találkozások mentén

2024. áprilisában Pozsony a találkozó és meghitt találkozások színhelye volt.

2024. április 10-11-én fogadtuk a Magyarországi Református Egyház Ökumenika Szekciójának kis csapatát Dr. Bóna Zoltán vezetésével. A találkozó szekcióüléssel kezdődött a gyülekezeti teremben, majd pedig a templomban áhítattal folytatódott a József 3 alapján, amit a helyi lelkész tartott, és végül városnézéssel zárult: koronázó városunk protestáns emlékhelyeit kerestük fel a lelkész társakkal.

Másnap két előadás gazdagította gyülekezetünk tagjait. Dr. Csorba Dávid, egyháztörténész a gályarabok emlékezetére mutatott rá pozsonyi emlék-helyet sem hagyva ki

előadásából. Jó volt beszélgetni a sanyarú sorsú lelképásztorok életéről, de legfőképpen szolgálatáról, akik a gályák után sem hagytak fel a lelképásztorokodással akár külföldön,

akár hazatérve gyülekezeteinkbe hűségesek maradtak.

A második előadást Dr. Csűrös András, gyömrői lelkipásztor tartotta bemutatva az egyház és az állam kapcsolatának vázlatos történetét. Gondolatait a közösséggel megosztotta Dr. Kádár Zsolt is, az Egervölgyi Református Egyházmegye egykori esperese is.

2024. április 18-án fogadtuk a Károli Gáspár Református Egyetem kutatócsoportját templomunkban, akik a két nyelvű gyülekezetek mindennapjai felől érdeklődtek. A kutatócsoport vezetője Dr. Erdős Kristóf, aki a Református Emlékezet, Tradíció, Önazonosság képzési műhely vezető-

je az egyetemen belül Jó volt tapasztalni a fiatalos evangélium szellemű üdéséget és azt a tudásvágyat a sok kérdések mögött, amivel közénk érkeztek.

2024. április 22-24. között Budapest V. kerület testvértelepüléseinek lelkésztalálkozója került sor Pozsonyban a helyi római katolikus, ágostai hitvallású és a református gyülekezetek támogatásával. Budapest V. kerület Önkormányzatát *Boda Éva*, a Társadalmi és Külpolitikai Osztály kulturális referense képviselte a lelkipásztorok pedig Budapestről Torockószentgyörgyön és Énlakán keresztül egészen Gergyószentmiklósig jelentek meg a találkozón, melynek témája a családok ereje a közösségekben volt.

Első nap este ökumenikus istentisztelettel kezdődött az együttlét az evangélikus kistemplomban, ahol *Szokola Erika* lelkipásztor köszöntötte az egybegyülteket. Az alkalmon igehirdetéssel szolgáltak: *Dr. Osztie Zoltán*, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia képviselője a Jn 21,1-14 alapján, *Gerőfiné Dr. Brebovszky Éva*, a Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközségének a lelkésznoje a Fil 4,4 alapján, *Mátéfi Tímea*, az Énlakai Unitárius Egyházközség lelkésznoje a Mt 12,46-50 alapján. Végül *Hegedűs Lóránt*, a Budapest-Szabadságtéri Református Egyházközség lelkipásztora szolt a megjelentekhez a Lk 10,20-24 alapján. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult, ahol a résztvevők megismerkedtek vendéglátóikkal, hiszen már a találkozó

elmondja forradalmi állaspontját a házasságról és a családról.

Ebéd után a pozsonyi nevezetességeknek kis szeletét tekinthették meg a találkozó résztvevői, majd este a református templomban ökumenikus istentiszteletre került sor, ahol *Finta Emese Erzsébet*, a Torockószentgyörgyi Unitárius Egyházközség lelkésze a Zsolt 133 alapján, *Kovács Áron*, a Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközségének a lelkésze az IMóz 50,20 alapján, *Mátyás István*, a Gergyószentmiklósi Református Egyházközség lelkésze az IISám 9,7 alapján, majd *Lőrinczi Alpár*, a Gergyószentmiklósi Unitárius Egyházközség lelkésze a Jel 2,10 alapján szoltak a közösségekhez. Istentisztelet után egy közös fényképet készítettünk a testvérekkel az úrasztala előtt, majd szeretetvendégségre került sor a gyülekezeti teremben.

témáját is illetően a program része volt, hogy a megjelent lelkipásztorok pozsonyi családoknál voltak elszállásolva.

Másnap délelőtt megbeszélést tartottunk a megjelölt témában, aminek a felvezető előadását, *Dr. Czire Szabolcs*, kolozsvári teológiai tanár, a Magyar Unitárius Egyház valáserkölcsi nevelési előadótanácsosa tartotta bibliai alapokat felelevenítve a témánkkal kapcsolatban. Jó élénk és pezsdítő vita folyt a témában, főleg a Jézus Mk 10,1-12 vitabeszédét elemezve, ahol Jézus a válólevéllel kapcsolatban

Másnap a pozsonyi Luther múzeumot tekintettük meg vendégeinkkel, ahol Martin Kovács, a múzeum igazgatója kalauzolt bennünket.

Isten áldása kísérije gyülekezeteinket, szolgálati helyeinket és közösségeinket, hogy növekedjünk a kegyelemben (ld. IIPt 3,18) és így mindnyájan hittel, reménységgel és szeretettel szolgáljunk, mint egyének és mint családok az Úr szőlőskertjében.

Buza Zsolt

Rákos Loránt könyvbemutatója a XIX. Komáromi Egyetemi Napokon

A Selye János Egyetemen április 22. és április 25. között rendezték meg a XIX. Egyetemi Napokat. A rendezvény keretén belül a Református Teológiai Karon három könyvbemutatóra is sor került, melyen elsőként Rákos Loránt, egyetemes egyházunk lelkészi főjegyzője mutatta be két – Szikravetés, illetve Zsolmányok című – verseskötetét.

Rákos Loránt az író-olvasó találkozó első perceiben a költészet lényegével ismertette meg az olvasókat. „A költők egy bensőségebb világba próbálják a hallgatóságot bevonni: egyrészt a saját életük belső világába, (...) másrészt pedig a világ bensősége-

sebb, filozofikusabb szférájába.

Ezt követően kedvenc költőkről, kedves versekről szóló rövid beszélgetés alakult ki a szerző és a közönség között. Majd a kortárs költők és klaszikusok verseit próbálták közösen összehasonlítani. Végül megszületett

a konklúzió, hogy a költészet őrzi, mintegy szelencébe helyezi az adott korszak érzésvilágát.

A bemutatásra kerülő kötetek közül a Szikravetés tulajdonképpen 10 év verseiből állt össze, és 99 verset tartalmaz. Azért ennyit, mert Jézus ott hagyta a 99 juhot, és elment, hogy megkeresse az egy elveszettet.

„Nem vagyunk tökéletesek. Jézus tesz minket tökéletessé azért, hogy azt az egyet Ő keresi meg, és hozzáteszi a 99-hez, és így lesz majd 100. Nem alkottam tökéleteset, csak emberit, azon belül is az én emberi mivoltomból fakadóan” – magyarázta a szerző a 99 vers miéért. Majd néhány verset olvasott fel, és magyarázta el, hogy melyik milyen kategóriába tartozik, és mi jellemzi azokat.

Az önvallomások és patológus versben a költő magáról ír, önmagát boncolgatja. Az istenes versek szintén külön csoportot alkotnak a kötetben. Az emlékkersek különféle ünnepekhez – sátoros ünnepek, történelmi jelentőséggel bíró alkalmak, évfordulók – kapcsolódva mutatnak rá az éppen időszerű témára. A kötetet a lírai hangvételű versek és a szigorú szerkezeti szabályokhoz kötött szonettek zárják.

A 2024-ben megjelent Zsolmányok című kötet versei egy külön műfajba tartoznak. Formailag a zsolnárokhoz hasonló emberi irományt szeretett volna alkotni a szerző. A kötet címe a „zsolnárok” szó első, és „irományok” szó második feléből jött létre.

„A zsolmányok nem egyenlőek Is-

ten Igéjével, hanem emberi iromány, amely zsolnáros lelkülettel szeretné Isten dicséretét kifejezni. A zsolmányok szavai az Úrnak tartozó kifejezésének a lélek rebegekéséi” – mondta Rákos Loránt a verseskötet tartalmáról.

A kötet 150 rövid – két, hat-hat soros versszakból álló – költeménye Istenhez szól az élet különböző helyzeteiből. Reménység szerint mindenki megtalálhatja benne az adott hangulatához, vagy élethelyzetéhez illő zsolmányt.

Az érdeklődők megvásárolhatták a köteteket, melyeket a szerző szeretettel dedikált.

Kép és szöveg: Fritz Beke Éva
www.reformata.sk

Pozitív eredmények, egyházfinanszírozási kérdések – Ülésezett a Zsinat

Egyházunk püspöke és főgondnoka, illetve egyes szolgálati területek vezetői számoltak be az elmúlt év munkájáról április 13-án Rimaszombatban, a Csillagházban ülésező Egyetemes Egyházunk Zsinata X. ülészakának 7. ülésén. A zsinati képviselők jóváhagyták, hogy idén a Pálóczi Czinke István-díjat Bogárdi Szabó István Széchenyi-díjas teológus, a Dunamelléki Református Egyházkerület volt püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának volt lelkészi elnöke kapja meg.

A zsinati ülés magyar és szlovák nyelvű istentisztelettel – Varga Zoltán egyházmegyei főjegyző, zsinati pót-képviselő és Erika Dékányová esperes, zsinati képviselő – kezdődött. A számbavétel után – 4 hiányzó és 39 jelenlévő tag – Porubán Ferenc főgondnok a hatályos törvények értelmében a Zsinatot határozatképesnek nyilvánította, majd megválasztották a jegyzőkönyv-hitelesítőket /Görözdí Miklós esperes és Nagy Péter nagymegyeri gondnok/.

A tárgysorozati pontok jóváhagyása után elhangulag elfogadták az előző, 6. ülés jegyzőkönyvét. A 2023-es esztendő jelentéseit és a különböző betérjesztéseket a zsinati képviselők március második felében kézhez kapták, illetve az indítványokat is, így lehetőségük volt már az ülés előtt megismerkedni az egyes beszámolókkal és a betérjesztésre kerülő tárgysorozati pontokkal.

A jelentések sorát Géresi Róbert püspök indította el, aki tíz pontban

foglalta össze az elmúlt évről szóló beszámolóját. Az egyház életével kapcsolatban ismét megemlítette a koronavírus járványt, amelynek hatása még az elmúlt évben is tapasztalható volt a gyülekezeti alkalmak látogatottsági mutatójánál. Sok idősebb gyülekezeti tag a járvány okozta félelem miatt maradt el a gyülekezeti alkalmakról, de a család- és beteglátogatás esetében is hátráltató tényezőként hatott a félelem.

Jelentésében, hasonlóan az előző évihez, az idén is kihangsúlyozta, hogy az úrvacsoravétel módjában kialakult több évszázados gyakorlat elhagyása komoly liturgiai és teológiai kérdéseket is felvet. Sok gyülekezetben ugyanis a hagyományos rend, miszerint férfiak, fiúk, lányok, asszonyok vették a jegyeket, a kis poharaknak a bevezetése megszünteti ezeket a szokásokat.

„Református egyházunk egyik nagyon fontos jelképe a kehely, mely hűen jelképezi hitünknek lényegi ré-

szét. E jelkép egyházunkban jelenlévő és kifelé is szimbolizáló üzenetét csökkenti a kehely mellőzésevel történő úrvacsorázás. A kehely használata viszont a hitben való egységet is erősíti” – nyomatékosította a püspök, majd jelezte, hogy ezzel a kérdéskörrel továbbra is foglalkozni kell és az egyház épülését szolgáló irányt kell mutatni.

Mint elmondta, a jelentésében azért tért vissza a témára, mert az elmúlt évben nem sikerült egy közös álláspontot kialakítani ezzel kapcsolatban. Magukra hagytuk a gyülekezeteket, a lelkészek és presbiterek számára sem mutattunk irányt. Az idő múlása itt komoly kihívás elé helyezi közösségeinket. Javasolom, hogy egyházmegyei közgyűléseken, presbiteri konferenciákon, lelkészértekezleteken, a presbitériumokban foglalkozunk ezzel a témával. Az az érzésem, hogy a két sákramentum egyikének „deszakralizálása” történik. A bezárt templomok idején a televízió át közvetített úrvacsora „érvényessége” valamiféle értékelést elindított, a közös kelyhek használatának kiiktatása azonban teológiai megalapozottsággal nincs tárgyalva egyházi testületeinkben. Egyetlen érv van jelen, az pedig a félelemnek lelke által szült gondolat – magyarázta Géresi Róbert.

Kitért az orosz-ukrán háborúra is,

amely a kitörése utáni évben is folytatódott. A fegyveres válság kezdeti időszakában tapasztalható intenzív egyházi segítségnyújtás alábbhagyott, mivel az állam egy idő eltelte után jobban megszervezte a háborús térségből érkezőkkel való foglalkozást. Emlékeztetett arra, hogy a 2022-es évben egyházunk történelmi léptékű gyűjtés eredményének felhasználása folyamatos volt az elmúlt évben. Megköszönte azok munkáját, akik segítettek a nehéz helyzetbe jutott embereken, hozzáteve, hogy a határ keleti oldalán azonban továbbra is nagy szükség van a segítségre.

Szólt a gazdasági válságról és a közösségeinket jelentősen érintő pénzügyi válságról. Elmondta, hogy az energiaárak elszabadulása nagyon sok gyülekezetet negatívan érintett, ezért a történelmi egyházak széleskörű összefogásban dolgoztak azon, hogy a szlovák kormányzat figyelmét felhívják az egyházak szolgálatára és nehézségeire. „Ez nagyon kevésbé sikerült” – tette hozzá.

Emlékeztetett arra is, hogy az egyházakat érintő állami 370/2019. számú törvény 2020. január 1-én lépett hatályba, így úgy véli, három év tapasztalata már elégséges bizonyos következtetések levonására. „A történelmi egyházakkal közösen lépetünk fel a számunkra előnyös módosítása ügyében, egyelőre sikertelenül. Az egyházak ugyanis az állami támogatás jelentős, mintegy 97%-át bérköltségekre merítik ki. A törvény érvénybe lépésétől eltelt években ugyan az állami támogatás 24%-al növekedett, de közben a minimálbér nagysága is változott, mintegy 44 százalékkal” – tette hozzá.

Tájékoztatta a zsinati tagokat arról is, hogy az egyházak különböző módon kezelték a kialakult helyzetet. A mi egyházunk mindenki számára garantálta a minimálbért, ami viszont azzal járt, hogy a lelkészi szolgálatért járó fizetésnél sajnos figyelmen kívül kellett hagyni a ledolgozott évek számát, de a magasabb egyházi tisztségben lévők sem juttatását sem tudták megemlíteni.

Kijelentette, hogy amennyiben az állami finanszírozásban nem történik pozitív változás, akkor a minimálbér további emelkedése fenntarthatatlanná teszi a meglévő rendszert. Az egyházunk számára meghatározott pénzcsoport ugyanis nem lesz elégsé-

ges a jelenleg alkalmazásban lévők bérére. Rámutatott arra is, hogy egyházunk nagyon kevés fizetett nem lelkészi alkalmazottal működik, holott egyre nagyobb szükség lenne erre, de a jelenlegi szűkös pénzügyi keret miatt ez az állomány sem bővíthető.

Géresi Róbert püspök

Géresi Róbert jelentésében beszámolt arról is, hogy egyre csökken az egyházunkban aktívan szolgáló lelkészek száma a 70 életévüket betöltött nyugdíjba vonulása és a lelkészi utánpótlás hiánya miatt. A lelkészhiány egyes egyházmegyékben már komoly kihívást jelent, de a megüresedő gyülekezetek azonban nem maradnak lelkészek nélkül, a szolgálatok elvégzésére a földrajzi közelségben lévők kaptak megbízatást. Megemlítette, hogy a többlétszolgálatot végző lelkészeket hívatott segíteni a Közalapból elkülönített úgynevezett motivációs keret, amelynek elosztásáról az egyházmegyei tanácsok döntenek.

„A motivációs keret felhasználásánál azt tapasztaltuk, hogy az egyházmegyék a meghatározott pénzügyi keretből különféle szempontok alapján jutalmazták lelkészeiket. Van, ahol a lelkészi szolgálat mennyiségéhez viszonyítottan tettek javaslatot a személyi juttatásra, míg másutt egyformán osztották ki a lelkészek között. A törvényalkotói szándék és az én személyes véleményem az, hogy a motivációs keret jelenleg az a lehetőség, ahol egy egyházi közösség súlyozni tudja az adott lelkészek szolgálatát” – nyomatékosította a püspök hozzáteve, hogy a lelkészi jövedelem vállalhatatlanul alacsony szintje és a forrásszétosztás módja együtt komoly kihívást jelent az egyházunk számára.

Tájékoztatta a zsinati tagokat arról is, hogy emiatt egyre több lelkész vállal munkát az élet más területén, hogy családjá számára biztosítani tudja a tisztességes megélhetést. „Úgy beszélünk erről, hogy másodállásban is van a lelképásztor. Az a szomorú valóság,

hogy nem egy esetben már a lelkészi szolgálat a „másodállás”, hiszen a másik munkáltató igényeihez igazodva szolgál sok lelképásztorunk”.

Beszámolója érintette az egyházi ingatlanokhoz való álláspontot is, mely szerint a gyülekezetek számára csak egészen kivételes esetben engedélyezett az eladásuk. Az utóbbi időben azonban több olyan kérés is érkezett, amelyek főleg az épületek eladását célozták meg. A püspök úgy véli, stratégiai továbbgondolásra van szükség az ingatlangazdálkodás kérdésénél, nem pedig a működő tudatos érdekvédelem csökkentését fontolgatni, hanem minden egyes esetben mérlegelni a legelőnyösebb döntések születését.

Az elmúlt évi beszámolója érintette a 2023. június 17-én Léván megtartott emlékszinatot is egyházunk megalakulásának 100. évfordulója alkalmából. Az akkor még egyházunkhoz tartozó Kárpátalján, 2023. október 29-én tartottak hasonló emlékszinatot Beregszászon. A szlovák reformátusok pedig a harminc évvel ezelőtt Lucskán megalakult nagymihályi egyházmegyéért adtak hálát.

Örömmel számolt be arról is, hogy ismét egy új templommal gazdagodott egyházunk. Több évi építkezés után Bősön 2023. június 11-én adták át használatba a református templomot, amellyel valóra vált a gyülekezet régi álma.

Végezetül megköszönte egyházunk választott vezető szerveinek az elmúlt évben végzett munkáját. Egyházunk gazdálkodásával kapcsolatban pedig elmondta, hogy az állami támogatás összege a 2021-es évhez viszonyítottan kissé emelkedett. A Zsinati Tanács döntése alapján az állami támogatás a lehető legnagyobb mértékben a lelkészi és nem lelkészi alkalmazottak fizetésére van felhasználva, az egyház működésének költségei pedig a Közalapi finanszírozásból valósul meg.

A püspöki jelentés részét képezte a Zsinati Tanács elmúlt évre vonatkozó határozatait /22 ülés több, mint 140 rendelkezés/, valamint egyházunk 2023-as évi statisztikai adatait, amelybe szintén betekintést nyerhettek a zsinati tagok.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház 2023-as évi gazdasági helyzetéről Porubán Ferenc főgondnok adott tájékoztatást azzal, hogy azt

a Zsinati Tanács miután azt a Zsinat Számvevő Bizottsága ellenőrizte, és rendben találta – jóváhagyja.

Jelentése tartalmazta a 2023. évi állami támogatással való gazdálkodást, egyházunk kiadásait és bevételeit, bankszámlák egyenlegét, a Közalap gazdálkodását és a Zsinati Számvevő Bizottság által elvégzett ellenőrzést.

A zsinati ülés résztvevői

Elmondta, hogy az állami támogatás legnagyobb részét a lelkészi és nem lelkészi alkalmazottak bérköltésére teszik ki, de ebből a támogatásból finanszírozza egyházunk a Zsinati Iroda fenntartását is. Az egyház további bevételi forrását képezi a különböző partnerszervezetektől érkező támogatások, illetve egy magánszemélytől, a Koreai Református Gyülekezet lelkészétől, Park Sungkongtól, valamint a különböző egyházi kiadványok értékesítése, többek között a Kálvinista Szemle és a Kalvinské hlasy, és a Közalapba /egyes tételeket külön megemlíti/ befolyt összeg.

A bevételek mellett Porubán Ferenc főbb vonalakban ismertette a kiadásokat, amelynek legnagyobb részét a bérköltés teszi ki, majd a gyülekezeteknek, magánszemélyeknek és a diakóniának folyósított kölcsönöket, a különféle keresztyén szervezetekbe kifizetésre kerülő tagdíjakat, valamint a szolgáltatások és pénzügyi összegét. Jelentése tartalmazta az egyház folyószámláin a december 31-ei, valamint összehasonlításként az előző két év egyenlegei is.

Géresi Róbert püspök és Porubán Ferenc főgondnok jelentését a zsinati tagok egyhangúlag elfogadták.

Jelentést tett az elmúlt évi tevékenységéről a Diakóniai Központ, az Egyházzenei Osztály, a Közoktatási Tanács, a Calvin J. Teológiai Akadémia, A Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete, a Fiatall Reformátusok Szövetsége (Firesz), Szlovákiai Magyar Református Pres-

biteri Szövetség, Missio Reformata n. o., a Re-Mi-Dia n. o. és a Magyar Református Központ képviselője.

Molnár Sándor, egyházunk Kulturális és Közművelődési Központjának igazgatója, az igazgatótanács tagja részletes beszámolójában többek között tájékoztatott arról is, hogy az elmúlt évben egy nyilvános árverés harmadik fordulójában, 2023. március 20-án a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nél nyert stratégiai támogatás terhére több, mint egymillió euróért összegért egyházunk megvásárolt egy épületet Kassa – Óvárosában.

„Az ingatlan Kassa történelmi belvárosának szélén található, mintegy nyolcvan méterre Márai Sándor szobrától, több egyetemi kar közelében. A háromszintes épület alagsorában raktárak és relaxációra alkalmas helyiségek is találhatóak. Az ingatlanhoz egy közel kétszáz négyzetméter nagyságú udvar tartozik, amely autóval is megközelíthető. Hosszútávú célunk egy 60 férőhelyes egyetemi szakkollégium kialakítása a Kassán tanuló magyar egyetemisták részére” – mondta Molnár Sándor. Hozzátette, a 2024-es évben a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásából hasonló keretek között szeretnék folytatni a kulturális és közművelődési programokat, valamint az elmúlt évben vásárolt épület kollégiummá való átépítésének tervezéséhez és kivitelezéséhez szükséges források felkutatását.

Alkotmánymódosításról is döntöttek a zsinati tagok, amellyel megnyílt a szabad egyházközség választásának a lehetősége azon egyháztagok előtt, akik valamely egyházközséghez konfirmálásuk, származásuk, vagy akár jelentős életeseemény okán kötődnek, illetve ennek érdekében egyházközséget váltani akarnak.

A betérjesztett, majd elfogadott módosító törvénytervezet lényege, hogy önálló egyháztaggá válik az, aki a konfirmációi fogadalmat letette, vagy aki felnőttként hitéről a gyülekezet előtt nyilvánosan vallást tett, akit az Egyházba befogadtak és az állandó lakhelye vagy életvitelszerű tartózkodása szerint illetékes egyházközségben gyakorolja vallását, cselekvőleg részt vesz az Egyház munkájában, és folyamatosan hozzájárul az Egyház terheinek hordozásához.

Kivételes esetben önálló egyháztagja lehet valaki más egyházközségnek is, aki születésénél vagy jelentős

életeseemény vagy eltérő anyanyelvének megfelelősége okánál fogva kötődik az adott egyházközséghez. Jelentős életeseeménynek minősül az a történet, amely az érintett személy családi vagy egyházi-hitvallásos állapotában változást eredményez.

Más egyházközségnek önálló tagjává egy személy csak úgy válhat, ha kérelme alapján a jelenlegi egyházközsége az illetőt kiírta a nyilvántartásából, a befogadó egyházközség pedig – a kérelme alapján hozott presbitériumi határozat szerint – befogadta és nyilvántartásba vette. E cselekmény megtörténtéről – az okok fennálltának igazolásával – mindkét érintett egyházközség köteles haldéktalanul tájékoztatni az illetékes esperesi hivatalt. Egy személy egy időben nem lehet két egyházközségben is önálló egyháztag.

Erre kapcsolódva az egyházban választójoga van minden önálló egyháztagnak, akinek a neve az egyházközség választói névjegyzékében szerepel, és a választójogától fegyelmi eljárással nincs megfosztva, illetve választható az olyan önálló egyháztag, akinek a neve az egyházközség választói névjegyzékében szerepel, 21. életévét betöltötte, tevékenyen részt vesz az egyházi munkában és feddhetetlen. A törvény 2024. május 1-jétől lép hatályba.

Törvényhez igazodva fogadták el a Zsinaton egyházunk I. szabályrendeletének módosítását is. Ennel lényeges eleme, hogy a presbitérium az egyházközséghez tartozó egyháztagokról nyilvántartást vezet, amit évente felülvizsgál, és szükség esetén módosít, illetve az, hogy az egyházközségi választókról a presbitérium évenként betűrendes, illetve az adatvédelmi szabályoknak megfelelő névjegyzéket készít.

Kis Pál főgondnokhelyettes és Rákos Loránt püspökhelyettes, egyházi főjegyző

A Zsinati Tanács javaslata alapján,

amelyet a zsinati tagok egyhangúlag támogattak, az egyházunk által 2013-ban alapított Pálóczi Czinke István-díjat az idén Bogárdi Szabó István Széchenyi-díjas teológus, a Dunamelléki Református Egyházkerület volt püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának volt lelkészi elnöke kapja meg, akinek a kitüntetést az őszi zsinat keretében ünnepélyes kezek között adnak át.

A rangos díjban eddig néhai Csémy Lajos professzor, Erdélyi Géza nyugalmazott püspök, Harm Jan Boiten holland nyugalmazott református lelkipásztor, Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Berkesi Sándor Kossuth- és Liszt Ferenc díjas karnagy, főiskolai docens, valamint Grezsa István címzetes főorvos, nemzetmegtartó politikus részesült.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Szeretetszolgálat Igazgatótanácsába a kiegészítő választás keretén belül, miután elfogadta jelölését, Kis Pál magyar világi főjegyzőt / főgondnokhelyettes/ választották meg a zsinati tagok.

A tárgysorozati pontok végén Géresi Róbert püspök tájékoztatást adott az előző napi Zsinati Tanács ülésén elhangzottakról is, amelyek egyik lényeges pontját egyházunk finanszírozásának a kérdése tette ki. Ismételten hangsúlyozta, hogy az állami támogatás nem elegendő az egyházunkkal munkaviszonyban álló lelkészek meghatározott munkadíjának a megterítésére. „Sajnos a lelkészek jelentős számának még így is csak minimálbért tudunk adni a működésünkre meghatározott keretből, ennek ellenére 50-120 ezer eurós hiánnyal kell számolni az idén. Átgondolást igényel mit kezdünk ezzel a kialakult helyzettel, amelyet egy széleskörű megvitatásra bocsátunk. Lelkészerterkezeteken, egyházmegyei közgyűléseken, találkozókon beszéljünk ennek megoldásáról, illetve arról, hogy az egyházközségek miként tudnának ebben segíteni.”

Pozitívumként megemlítette, hogy az állam részéről is elindult egyfajta megoldás-keresés, de mint mondta, nincs semmilyen garancia arra, hogy a törvényhozásban erre rábólinta-

nak.

A másik téma a használaton kívüli egyházi ingatlanok – parókiák, kántortanító lakások – eladását érintette, amelyek ügyében ajánlotta az illetékes egyházközségeknek az előzetes egyeztetést az egyházi vezetőséggel a közös gondolkodás érdekében.

Végezetül szólt arról is, hogy a héten aláírták a Magyar-Szlovák Vegyes Bizottság jegyzőkönyvét. „A 2022-ben indult tárgyalás végére csak most sikerült pontot tenni, mivel a felek beleegyeztek abba, hogy abból kikerüljön a Beneš-dekrétumok alapján bevezetett földelkobzások ügye. Így még van esélyünk arra, hogy az államosított és még vissza nem kapott egyházi földeket visszaigényelhessük” – összegezte ennek pozitív eredményét Géresi Róbert püspök.

A Zsinatot több tárgysorozati pont nem lévén Porubán Ferenc főgondnok berekesztette, ami Rákos Loránt és Ján Semjan egyetemes egyházi főjegyzők imájával zárult.

*Iski Ibolya/www.reformata.sk
Fotó: Molnár Sándor*

Rendhagyó megemlékezés a gályarab prédikátorokról

Már 350 éve, hogy 1674. március 5-re Pozsonyba idézték az akkori királyi Magyarország nyugati részének mintegy 300 protestáns prédikátorát, tanítóját, de még néhány harangozót is. A véstörvényszék áldatlan munkájának eredményeként sokan elhagyták az országot, voltak, akik megtagadták hitüket, de voltak a Szentírás tiszta tanításához ragaszkodók, akiket sem ígérettel, sem fenyegetéssel, sem halálos ítélettel nem lehetett eltántorítani. Moldova György: Negyven prédikátor című regénye Kocsi Csergő Bálint életén keresztül mutatja be a hűségesek szenvedését és szabadulását, valamint későbbi sorsukat. Korunkban földrészünkön maradiságnak tartják a bibliai tanítás megtartását, s egy hamisan felfogott „ökumenizmus” alapján előbb csak a református hitelvektől távolodnak el különféle módon, majd a Szentírás ki-

jelentéseit kérdőjelezik meg mulandó eszmék, vagy éppen egy álhumanizmus hangoztatásával. Pedig Isten már az Ószövetségben kinyilvánította, hogy az ilyen magatartásnak kárhozatos következménye van. Nem elég

arra emlékeznünk, hogy volt egy gyászévűtized, hanem azt is látnunk kell mi vezetett ennek bekövetkezéséhez.

Elsősorban I. Lipót magyar királyt kell megemlíteni, aki egyházi pályára

készült a jezsuiták tanítványaként. A sokoldalú tehetséggel megáldott férfi, bátyja váratlan halálát követően, 1655-ben lett magyar király, 1656-ban cseh király, 1658-ban német-római császár, aki mindvégig a jezsuiták befolyása alatt állt. Nem csoda, hogy uralkodásának alapját a katolikus abszolutizmus képezte, s ennek érdekében mindenre kész volt, hogy országainak lakosait bármi áron katolikusá tegye.

Másodsorban a magyar és horvát főnemesség, név szerint, a Zrínyiek, Franjepánok, Wesselényiek. Az 1700-as évek elején többségben még protestáns családok leszármazottai, akik a törökök kiűzéséért, a Magyar Királyság területi egységének helyreállításáért küzdöttek. A dunántúli főnemesség és nemesség nagy része azért lesz katolikus, mert a Habsburg birodalom ereje által látja

megvalósíthatónak a török kiűzését és nem kevésbé a török uralom alatt levő birtokrészeinek felszabadítását. Engedelmes eszközökké válnak az uralkodó protestánsellenes terveinek megvalósításában.

Harmadsorban történelmi események. A nemesség 1664. augusztus 1-én, Szentgotthárdnál vívott győztes csata után azt remélte, a szövetséges seregek megkezdik a törökök kiűzését. Kimondhatatlan csalódást jelentett a vasvári béke, amely érintetlenül hagyta a török uralmat. I. Lipót ugyanis a töröknél fontosabb ellenségnek tartotta XIV. Lajos francia királyt, s természetesen a Habsburg család nyugat-európai hatalmát kívánta megerősíteni. Ezt felismerve indul meg a szervezkedés egy esetleges önálló magyar királyság érdekében. Zrínyi Miklós horvát bánt, költőt és hadvezért még ez évben „vaddisznó” sebzi halálra. Helyére testvére Zrínyi Péter áll. Wesselényi Ferenc, aki protestáns családban született, de a jezsuiták is-

kolájában katolizál, kiváló hadvezér, s az ország nádora. Frangepán Ferenc Nyugat-Magyarország főkapitánya. A szervezkedés lelepleződik, s 1671-ben mindhármukat kivégzik Bécsújhegyen. Bár az összeesküvők katolikusok voltak, ez nem akadályozta meg a bécsi udvart, hogy a protestánsokat vonja felelősségre. Elérkezett a nagy lehetőség a katolikus abszolút hatalom megvalósítására. Ehhez megtalálták a megfelelő embereket is. Magyar oldalról Szelepcsényi György esztergomi érsek személyében (jezsuita nevelés), akit elszegényedett nemesi család árvájaként karol fel Pázmány Péter. Horvát oldalról Kollonich Lipót, bécsújhegyi püspök személyében, aki katonaként úgy lett püspök, hogy nem volt teológiai végzettsége. Horvát katonatiszt és az osztrák Kuffstein Erzsébet fiaként látta meg a napvilágot Komáromban, ahol apja szolgált. Elhíresült mondása: **Magyarországot előbb rabbá, majd koldussá, végül katolikussá teszem!** Ezek a magyar

nemzetben gyökértelen emberek, ártatlanok szenvedése és halála árán igyekeztek megvalósítani a Habsburgok korlátlan hatalmát Magyarországon. A királytól ezért nem akármilyen kiváltságokban részesültek.

A történelem az élet tanítója. Írom ezt azért, mert egyes „európai hangok” kísértetiesen emlékeztetnek a néhai Kollonich Lipót terveire. Német politikus: Magyarországot ki kell éheztetni! Holland politikus: Magyarországot térdre kell kényszeríteni. Miért is?! Hogy hagyja el a Bibliában leírt teremtés rendjét, s váljon Isten tagadó, és Isten ellenes eszmék hívó követőjévé, s legyen végre a kárhozatba rohanó „európai”. Ennek megvalósításáért ma is hajlandók egyesek jó pénzért eladni magukat, de leginkább azokat, akik körében élnek. A gályarab prédikátorok biblikus áldozatvállalása azonban igei tanítással üzen a ma élőknek: **„Légy hű mindhalálig, s néked adom az élet koronáját!”**

Csoma L

Emlékezz vissza...

XXI. rész

Az utolsó két szemeszter kezdetén, 1979 szeptemberében, örömteli hírt kaptam. Az 1970-től Kanadában élő Csoma Mária lelkésze. Komjáthy Aladár közbenjárására Princeton-i ösztöndíjra kaptam lehetőséget, melyet Dr. James I. McCord rektor levélben is megerősített. A Szovjetunió afganisztáni bevonulása miatt azonban a politikai helyzet nem tette lehetővé utazásomat. Egyházunk akkori püspöke, Dr. Varga Imre biztatott, hogy tanuljak angolul, s ha változik a helyzet, Princetonban folytathatom tanulmányaimat. Az ötödik évfolyam Prágában komoly munkát jelentett. Diplomamunka, majd a záróvizsgák megkívánták a teljes odafigyelést. Bár lehetőségem lett volna Prágában ismét elvégezni a 4. évfolyamot, de 1978 tavaszán eljegyeztem Majcher Valériát, s nem akartam a várakozást meghosszabbítani. Megtiszteltetés volt számomra, hogy 1980 februárjában egyházunk vezetése, Miklós Istvánnal együtt, meghívott a Kassán tartott esperesi értekezletre, ahol találkozhattunk az egyházmegyéék vezetőivel, s ízelítőt kaptunk a szocialista rendszerben szolgáló egyház bonyolult helyzetéről is. Ezen a tanácskozáson néhai Csatlós Sándor lelképásztor megszólított, hogy beszélni szeretne velem a püspök úr. A maga közvetlen módján megkérdezte, milyenek a debreceni tapasztalataim, én röviden összefoglaltam észrevételeimet, nem hallgatva el az árnyoldakat sem. Megköszönve őszinteségemet, Nt. Csatlós

Sándor jelenlétében megkérdezte, elfogadom, ha Deregyőre helyeznek? Megjegyeztem, hogy tudomásom szerint más lelkész kíván oda menni, ő azt válaszolta, hogy az tárgytalan. „Én oda megyek, ahol

Sándor jelenlétében megkérdezte, elfogadom, ha Deregyőre helyeznek? Megjegyeztem, hogy tudomásom szerint más lelkész kíván oda menni, ő azt válaszolta, hogy az tárgytalan. „Én oda megyek, ahol

szükség van rám, ahova egyházunk vezetése helyez.” –hangzott a válaszom. Ezzel befejeződött a beszélgetésünk. A nyár folyamán a Szepsi melletti Somodiban rendezték a Nyári Művelődési Tábor, ahol megismerkedhettem a felvidéki magyar közösség több érdekes tagjával. Vasárnap néhányan részt vettünk Szepsiben az istentiszteleten, ahol Vízváry László nyugalmazott deregnyői lelkész azzal fogadott, hogy én leszek az utóda. Szeptemberben kitüntetéssel befejeztem tanulmányaimat, s a hónap 29. napján Bacskában, Szabóné Köblös Valériával bocsátott ki Dr. Varga Imre püspök úr a lelkészi szolgálatra, s közölte, hogy Deregnyőn a gyülekezet válságos helyzetben van, igyekezzek megbékéltetni a híveket. Legyek okos mint a kígyó, szelíd mint a galamb! Több c s a l á d i esemény is Bacska református gyülekezetéhez kötött, szüleim itt kötöttek házasságot, itt lettem megkeresztelve, majd itt lettem lelkészi szolgáltra kibocsátva.

A következő hét már az esküvői készülődés je-

Deregnyő ref. temploma 1980-ban

gyében telt, s Nagymihályból hazafelé tartva útba ejtetük Deregnyőt, hisz korábban nem jártam a községben. A templom külsején szinte alig volt vakolat, a templom előtti park gondozatlan. Nagybátyám megjegyezte: Itt aztán sokat kell majd dolgoznom.

CsL

- Folytatás következik -

Meghívó

„2024 az élő Ige éve „

Ünnepi délután Ladmócon

Május 26. 14.00

Igehirdetés, előadás, biztonyságtétel,
koncert, kiállítás...

Mindenkit szeretettel várunk!

A Kárpát-medence reformátussága

Lelkeszi elnököt választottak és új lelkésztörvényt fogadtak el a Zsinaton

A lelkipásztorok jogállásáról szóló törvény, a hittanoktatási törvény és szabályrendelet módosítása, megemlékezés az ötvenéves magyarországi lepramisszió munkájáról és a protestáns táborigazgató püspök megválasztása – ilyen időszaki feladatai voltak a Balatonszárszón ülésű Zsinatnak, amely döntött a zsinati lelkészi elnök tisztségéről is.

Április 24-én Balog Zoltán dunamelléki püspök áhítatával kezdetét vette a Magyarországi Református Egyház XV. zsinati ciklusának kilencedik ülése.

A KÉTÉLŰ KARD

Isten teljes fegyverzetének felöltésére bátorított a Zsinat nyitóáhítatán Balog Zoltán dunamelléki püspök az efézusi levél hatodik részének 10–19.

verse alapján. Teljes fegyverzet, nem csak annak egyes részei: mit ér a valóság látása, ha nem követjük az igazságosságot, mit ér a békességre törekvés, ha ez nem az üdvösségünkönkövetkezik, és mit ér az egész a hit kardja nélkül? – emelte ki áhítatában a dunamelléki püspök. – Az élő Ige kétélű kardja bennünk is szétválasztja azt, ami krisztusi indulat és ami a sajátunk. De ez a szétválasztás egy-

ségben is kell legyen. A püspök arra is figyelmeztetett, hogy a fegyverzet felöltésének célja csakis az, hogy „bátran ismertessem az evangélium titkát”.

Emlékeztetett, hogy Isten ereje nem valami energia, amit le lehet valahonnan csapolni, és aztán arra használjuk, amire szeretnénk, de képes bennünk is munkálkodni, ha engedjük.

A dunamelléki püspök arra is kért mindenkit, hogy tisztán igyekezzen nézni arra, ami az egyházzal történik: ne csak az elmúlt három hónapra, hanem az elmúlt három, harminc vagy háromszáz évre. – Ha teljesen az Igére hagyatkozunk, akkor ezekből az eseményekből is tisztulás lesz – hívta fel a figyelmet a püspök. Kért mindenkit, hogy az elmúlt időszakra nézve különböztessék meg, amit ő helytelenül, rosszul tett, és azt, amit mások csináltak belőle politikai érdekből, politikai oldalakon állva.

– Együtt kell hallgatnunk először Isten Igéjére, aztán egymásra, majd azokra, akiknek panaszuk van ellenünk, és imádkozni, hogy Isten az Igét adja a szánkba – mondta.

STEINBACH JÓZSEF PÜSPÖKÖT VÁLASZTOTTA LELKÉSZI ELNÖKÉNEK A ZSINAT

Balog Zoltán áhítatát, valamint a megalakulást és a tárgysorozat ismeretetését követően zárt körben folytatódott a Zsinat tavaszi ülészsaka. Az egybegyűlteket határozatokkal vették tudomásul Balog Zoltán püspök lemondását a Zsinat lelkészi elnöki tisztségéről, valamint ismerték el az egyházért végzett szolgálatát.

Ezután egyhangúlag Steinbach József dunántúli püspököt választották meg a Zsinat lelkészi elnökének. Balog Zoltán lemondása után ideiglenesen Pásztor Dániel alelnök látta el az elnöki teendőket. Steinbach József megválasztása mellett a tiszáninneni püspök marad a Zsinat lelkészi alelnöke a ciklus végéig.

Steinbach József zárt körben tartotta meg székfoglaló beszédét.

STEINBACH JÓZSEF PÜSPÖK: EGYSÉGBEN, HITBEN ÉS REMÉNY- SÉGBEN SZERETNÉNK SZOLGÁLNI

A délelőtti zárt zsinati ülést követően Steinbach József püspök nyilatkozott a sajtónak. A beszéd alatt felsorakozott mögötte a három másik püspök, valamint a főgondnokok.

– Nem készültem erre a szolgálatra. Isten megtartó kegyelmében bízva, szeretett egyházunkért vállaltam el a jelölést – mondta nyilatkozatának elején Steinbach József püspök. Az egyházi vezető kiemelte, az Urat kéri, hogy tegye alkalmassá a szolgálatra.

Steinbach József megválasztott lelkészi elnök a sajtónak nyilatkozik

Fotó: Hurta Hajnalka

– Zsinatunk közösségében is bűnbánatot tartottunk, holnap úrvacsorai közösségben leszünk együtt. Szeretnénk bocsánatot kérni mindazoktól, akiket megbántottunk, akik csalódtak bennünk. Azért imádkozunk és cselekszünk, hogy Isten fordítsa javunkra a megpróbáltatásokat, újítson meg bennünket – hangsúlyozta.

Fontos kérdésként jelölte meg, hogy a jövőben miként vehet részt az egyház a közéletben úgy, hogy hiteles és egyetemes örömhírt hirdető mivoltában, valamint lelkigondozói, tantói és prófétai szolgálatában se sérüljön.

Végül kifejtette: – A megrendülés időszaka után feltámadott Urunkban bízva, az ő szavára figyelve, egység-

ben, hitben és reménységben szeretnénk szolgálni. Az egyház bántható, visszaverhető, olykor kihaltak látszik, de Isten szeretete mindenkor munkál. Jézus Krisztus ügye örök reménységgel teljes ügy, mindenkor.

MÉSZÁROS LÁSZLÓ AZ ÚJ TÁBORI PÜSPÖK

A Zsinat egyhangúlag fogadta el az Elnökség és az Elnökségi Tanács beszámolóját a 2023. őszi zsinati ülés óta hozott döntésekről. Szintén egyhangúlag fogadták el a Honvédelmi Minisztérium Tábori Lelkészi Szolgálat

Protestáns Tábori Püspöksége éves jelentését, és megköszönték Jákob János leköszönő püspök munkásságát. Új tábori püspöknek Mészáros László tábori esperest választották. Bemutkozásában elmondta, hogy huszonnolc éve szolgál tábori lelkészként a Magyar Honvédségben. – Életem iránytűjét Jézus Krisztusnak hívják, mindazzal megyek be a laktanyába, amit tőle kapok, és hirdetem az evangéliumot – mondta Mészáros László. Az evangélikus egyház a májusi országos presbitériumi ülés alkalmával szavaz Mészáros Lászlóról: ha ott is támogatják a püspöki jelölését, akkor várhatóan októberben iktatják be.

Pap Lázár, Ulicza Tamás

www.reformatus.hu

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „És felele: Én lések! és ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek”. (2Mózes 3:..)
2. „És állandó léssen a te, és a te országod mindörökké tiéd léssen, és a te erős léssen mindörökké.” (2Sámuel 7:..)
3. „És a király, mondván: Él az Úr, a ki megszabadította az én minden nyomorúságból.” (1Királyok 1:..)
4. „..... meg téged az Úr a szükség idején; oltalmazzon meg a Jákób Istenének neve.” (Zsoltárok 20:..)
5. „A ki a nézi, nem vet az; és a ki fellegre néz, nem arat.” (Prédikátor 11:..)
6. „Mimódon ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, a mely az egy..... van, nem keresitek?” (János ev. 5:..)
7. „A menny nékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat nékem? azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye?” (ApCsel 7:..)
8. „Mert Istennek ígérete ő benne lett igenné és ő benne lett az Isten dicsőségére mi általunk.” (2Korinthus 1:..)
9. „Ti vagytok és az Isten, milyen szentül, igazán és éltünk előttetek, a kik hisztek.” (1Thesszalónika 2:..)
10. „Hogy a te való közösség hathatós legyen, a ügyében, minden bennetek levő jónak megismerése által.” (Filemon 1:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi. Megfejtéseiket **2024. június 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Dražňov**, vagy e-mail-ben a **refujsg.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

Megfejtők: POZSONYI E.M.: Családi Irén, Beke Sarolta – Nagymegyér; Halák Rozália – Pozsony; özv. Sándor Józsefné – Réte; **KOMÁROMI E.M.:** özv. Varga Béláné, Botka Alexandra, Szigeti Zsuzsanna – Bátorkeszi; Baranyai Margit – Marcelháza; Bajcsi Márta, Zajos István, Kálnay Árpád – Komárom; Tóth Irma, Németh Irén – Kamocsa; Császár Vilma – Deáki; Fülöp Gulyás Erzsébet – Párkány; **BARSI E.M.:** Szalay Ferencné, Özv. Demény Lajosné – Fél; Veress Vilmos – Nyírágó; Klincsek Ferencné – Kóhidgyarmat; Szabó Gabriella – Pozba; Palásti Aranka – Léva; özv. Bertók Istvánné – Barsvárad; **GÖMÖRI E.M.:** Tóth Katalin, Csank Szerénke – Nagybalog; Schiller Mária – Tornalja; Jakab Edit – Jéne; Széplaky Tünde – Rimaszombat; **ABAÚJ-TORNAI E.M.:** Metti Ferencné, özv. Pataky Bertalanné – Migléc; Csáji István, Páricsi Ödön – Nagyida; özv. Végvári Zoltánné – Perény; Juhász András, Dringus Júlia – Csécs; özv. Szabó Gyuláné – Lucska; ing. Damko Valéria, özv. Kövesdi Jánosné – Reste; Majláth Istvánné – Kassa; özv. Komjátó Istvánné, Kerekes Béláné – Felsőlánc; Szanko Mónika – Berzéte; **ZEMPLÉNI E.M.:** Gönczy Júlia – Bacska; Csernyánszky Erzsébet – Imreg; Vida Boglárka – Ladmóc; Molnár Gábor – Csörgő; Kiss Erzsébet – Nagykövesd; Kendi Zsuzsanna – Zétény; Kiss Magdaléna, Mladanec Irén, Rácz Erzsébet – Bodrogszerdahely; Rigó Katalin, Egri Klára, Özv. Gerenyi Lászlóné – Örös; Máté Etela – Kiskövesd; özv. Oláh Istvánné – Hardicsa; Tusai Piroska – Szürnyeg; özv. Szabó Ferencné, Kulcsár Eleonóra – Királyhelmec; Papp Erzsébet – Lelesz; Parajoš Veronika – Zemplén; Želenák Éva – Szentmária; **UNGI E.M.:** özv. Molnár Sándorné, özv. Csicséri Józsefné – Kistráska; Kovács Benjáminné – Kaposkelecseny; özv. Ladányi Lászlóné – Deregyő; Révész Tiborné – Iske; Dupály Csilla, Stépán Mária – Abara; Géczi Csabáné, Üveges Margita – Nagykapos;

Jutalmazottak: Halák Rozália – Pozsony, **Bajcsi Márta** – Komárom, **Veress Vilmos** – Nyírágó, **Csank Szerénke** – Nagybalog, **Dringus Júlia** – Csécs, **Molnár Gábor** – Csörgő, **Kovács Benjáminné** – Kaposkelecseny

Az újság márciusi számából kimaradt januári rejtvény megfejtői:

Tóth Katalin - Nagybalog; **Kálnay Árpád** - Komárom; **Želenák Éva** - Szentmária; **Fülöp Gizella** - Barsbaracska; **Halák Rozália** - Pozsony.

A hibáért elnézést kérünk.

BIBLIAOLVASÓ

v e z é t f o n a l

Június

1. Sz.	2Kí 9	Jel 11,15-19
2. V.	2Kí 10	Jel 12
3. H.	2Kí 11	Jel 13,1-10
4. K.	2Kí 12	Jel 13,11-18
5. Sz.	2Kí 13	Jel 14,1-13
6. Cs.	2Kí 14	Jel 14,14-20
7. P.	2Kí 15	Jel 15
8. Sz.	2Kí 16	Jel 16
9. V.	2Kí 17	Jel 17
10. H.	2Kí 18	Jel 18
11. K.	2Kí 19	Jel 19,1-10
12. Sz.	2Kí 20	Jel 19,11-21
13. Cs.	2Kí 21	Jel 20,1-6
14. P.	2Kí 22	Jel 20,7-15
15. Sz.	2Kí 23	Jel 21,1-8
16. V.	2Kí 24	Jel 21,9-27
17. H.	2Kí 25	Jel 22,1-7
18. K.	Ezsd 1	Jel 22,8-21
19. Sz.	Ezsd 2	Mt 1,1-17
20. Cs.	Ezsd 3	Mt 1,18-25
21. P.	Ezsd 4	Mt 2,1-12
22. Sz.	Ezsd 5	Mt 2,13-18
23. V.	Ezsd 6	Mt 2,19-23
24. H.	Ezsd 7	Mt 3,1-12
25. K.	Ezsd 8	Mt 3,13-17
26. Sz.	Ezsd 9	Mt 4,1-11
27. Cs.	Ezsd 10	Mt 4,12-17
28. P.	Neh 1	Mt 4,18-22
29. Sz.	Neh 2	Mt 4,23-25
30. V.	Neh 3	Mt 5,1-12

A teremtésről

A Szentírásról már leírtam, hogy nem kíván tudományos könyv lenni. Azt az igazságot írja le, amely az emberi lét és élet értelmét és célját a teremtés rendjébe és Isten tervébe helyezi, térben és időben. A teremtés története sokak számára komoly fejtörést okoz, és kérdéseket vet fel. Bármit is higgyen az ember, tény, hogy – amint azt már leírtam – sok tudóst az a szándék sarkallt kutatásokra, hogy megcáfolják az egyház(ak) által évezredek óta hirdetett Igét, és megtörjék azt az emberiségre „rótt” terhet, mely szerint, Isten nélkül (és így az egyház nélkül – akkoriban a katolikus egyházat értették ez alatt) az ember és a világ semmi volna.

Ennek legnagyobb adu ászát éppen a Teremtés történetének, s azon belül, a teremtés rendjének hiányosságaiban vélték felfedezni. A Biblia alapos ismerete és hit nélkül valóban nehéz megérteni, hogy akkor most pontosan, mi és hogyan is történt?

Először is, arról olvasunk, hogy a Föld kietlen és pusztaság volt, és sötétség volt a mélység fölött, de Isten lelke lebegett a vizek felett. Ezzel könnyen szembeszállnak a tudósok, mondván, hogy a Föld kezdetben egy forrongó bolygó volt, amely fokozatosan lehűlt – nincs rá tudományos magyarázat, hogy miért -, a lehűlések következtében, a kicsapódó pára víztömegekké gyűlt össze a szakadékokban és völgyekben.

A Biblia nem cáfolja meg a Föld keletkezésének körülményeit. Éppen arról beszél, hogy a kialakult, élettelen káoszba belép a Teremtő Isten, és elkezdődik a „rendrakás”: külön választja az égi és földi vizeket. Létrejön a szárazföld, elkezdődik az élet. Charles Darwin arra építette az elméletét – amelyet azóta is sokan tényként és nem pedig helyén, tehát nem elméletként kezelik – hogy az élet a véletlenek összjátékaként, és a legalkalmazkodóbb (tévesen idézik, hogy a legerősebb) élőlények túlélési folyamataként jött létre. Ha ez igaz volna, akkor miért állt meg a véletlenek egybeesése? Az élet megteremtése a semmiből – erre mind a mai napig képtelen az emberiség. Semmilyen vegyület nem kel életre csak úgy, véletlenszerűen.

Ókori egyiptomi napisten-ábrázolás

A Zsidókhoz írt levélben ezt olvassuk: *Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható.* (Zsid 11:3) Ez azt jelenti, hogy Isten teremtését hittel vagyunk képesek elfogadni.

A kietlen és pusztaság, élettelen káosz akkor kezd megváltozni, amikor Isten kimondja: „Legyen világosság!” Nos, ez az a mondat, vagy még inkább, a teremtés rendjében a később bekövetkező Nap teremtése, amely a legerősebb alapot jelenti a Szentírás cáfolatára. Hogyan lehetett világosság, ha a Napot később teremtette meg? Egyáltalán, hogyan követhettek el a Biblia írói ilyen hibát? Miért nem javította ki ezt senki?

Ne feledjük el, hogy a Szentírás akkor kezdték írni, amikor az egyiptomi birodalom 3000 évet felölelő létezése jócskán a fénykorát élte. Aki egy kicsit is konyít a történelemhez, az már bizonyosan hallott róla, hogy az egyiptomiak mindegyik napisten imádták, s például az arany színt (a Nap színét) a fáraók színének tartották. A piramisokat is ragyogó fehér márvánnyal, a csúcsaikat pedig arannyal borították-fedték, hogy minden a napisten felé mutasson. Amikor Mózes először kezdte összefoglalni a világ teremtéséről szóló Igét, tudatosan fogalmazott így, hogy megértesse, az igazi világosság Istentől származik, felette áll a Nap, Hold és csillagok létezésének, hatalmasabb, mint maga a napisten kultusza.

A világosság, amely Istentől származik, akkor is fénylik, amikor a Nap „elbújik”, éjszaka van. Nem véletlen, hogy a tíz csapás során az ég is elsötétül, amelylyel Mózes rámutat arra, hogy Isten a fáraó istensége felett áll. Mózes hitének egyik pillére, hogy meghatározza önmagát és népét az egyiptomi hitvilággal szemben. Ez akkoriban a megmaradás kulcsa volt számukra.

Ezért nem elírás vagy tudatlanság íratta vele a Teremtés Igéit, hanem egy sokkal mélyebb felismerés, amelyet, évezredekkel később, János így próbált megfogalmazni: *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett,*

ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” (János ev. 1:1-4)

Pál apostol ebben a hitben és meggyőződésben írta le a következőket: *„Valaha sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Éljetek úgy, mint a világosság fiai. A világosság gyümölcse csupa jóság, igazságosság és egyenesség”* (Efézus 5:8-9). Az Úrból áradó világosság tehát független a Nap mozgásaitól, a természeti jelenségektől, s így tanít minket a felismerésre, hogy, élethelyzetünktől függetlenül, bízzuk magunkat arra az Úrra, akitől valóban minden származik, s már a világ teremtése előtt is, csillagok segítségével elindította az életet.

Györky Szilvia

